

Leo Vroman – Windstil. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Daar* (Querido, 2011)

Windstil

- 1 Ik droomde bijna dat ik sliep
- 2 en door een wijde polderweide¹ liep
- 3 en in de stille lentehitte
- 4 zag ik de doodstil staande witte
- 5 schermbloemen² langs de sloot³,
- 6 want er was geen wind
- 7 en boven de dijk de witte
- 8 slappe zeilen van een boot,
- 9 ze gleden zoals de IJssel stroomde
- 10 want er was geen wind
- 11 waar ik van droomde
- 12 en over het dijkp pad reden
- 13 fietsers want ik hoorde het grind⁴
- 14 van tachtig jaar geleden
- 15 en verder niets

¹ **de polderweide**: grasland op een polder

² **de schermbloemen**: plant waarbij de bloemen een scherm vormen

³ **de sloot**: kanaal

⁴ **het grind**: kiezels, kleine stenen

Sprachniveau (rezeptiv) B1

Syntaktisch

- Aufspaltung des Gedichts in zwei lange Satzgefüge (V. 1-8, 9-15), hauptsächlich nebenordnend verbunden („en“, „want“)
- Wiederholung ganzer Sätze „want er was geen wind“ (V. 6, 10)

Wortwahl

- Vertraute Wortbildungsmuster von Nomen + Nomen: polder + weide = „polderweide“ (V. 2), lente + hitte = „lentehitte“ (V. 3), scherm + bloemen = „schermbloemen“ (V. 5) und Adjektiv + Adjektiv: dood + stil = „doodstil“ (V. 4)
- Wortfeld Wasser/Polder: polderweide, sloot, dijk, boot, IJssel, dijkpad
- Imperfekt

Semantisch

- Das Gedicht beschreibt eine unwahrscheinliche Windstille, wie sie in den Niederlanden vielleicht nur im Traum möglich ist und situiert sie in einer typisch niederländischen Polderlandschaft.